

Referat: Cum a devenit Marchiza de Brinvilliers o asasina

Desi era casatorita cu Antoine Gobelin de Brinvilliers, baron de Nourar, baiatul presedintelui Camerei de conturi, un om bogat, descendent direct din Gobelin, fondatorul celebrei manufacturi, marchiza de Brinvilliers avea o sumedenie de amanti. cel mai important amant al sau a fost Godin, zis Sainte-Croix, capitan de cavalerie in regimentul din Tracy, originar din Montaubant. Sainte-Croix era un stralucit si galant cavaler si marchizii, cu talia ei fina si ochii albastri. Adanc nemulțumit era insa Antoine Dreux d'Aubray, tatal marchizei, care, dorind sa puna capat acestei situatii, recurge la drepturile pe care i ie confereau vechile datini, in calitate de sef al familiei. Ei adreseaza suveranului o cerere rugandu-l sa emita un ordin de incarcare a cavalerului Sainte-Croix. A fost arestat, pe cand se afla chiar in trasura marchizei si este internat la Bastilia in ziua de 19 martie 1663.

Unii autori au aratat ca in timpul acestei detentiuni Sainte-Croix a cunoscut un alt internat, Exili sau Eggidt, nobil italian care se afla in serviciul reginei Cristina a Suediei si care era un mare specialist in prepararea diferitelor otravuri. Aceasta afirmatie, care se intampla in documentele vremii, este mentionata si in pladoaria pe care Nivelles a pronuntat-o in Parlament in apararea marchizei de Brinvilliers. Prietenia legata intre italian si Sainte-Croix, in timpul sederii lor in temnita, continua si dupa eliberare. Alexandre Dumas il descrie astfel pe Exili : "Exili nu era un otravitor vulgar, dimpotriva era un mare; artist al otravurilor, format la scoala Medicilor si a Iut Borgia. Pentru el crima devenise o arta pe care o supusese unor reguli fixe, pozitive ; ajunsese la un punct la care nu mai era calauzit de interes, ci de dorinta irezistibila de experimentare (!). "Alchimist al neantului, Exili, lasand altora grija de a descoperi secretul vietii, el il gasise pe cel al mortii". Facandu-se verificari, s-a constatat ca este adevarat, pe baza examinarii documentelor, ca a fost inchis la Bastilia in aceeasi perioada cu Sainte-Croix. Exili a fost incarcerat intre 2 februarie si 1 iulie 1663 ; Sainte-Croix a petrecut aici perioada cuprinsa intre 19 martie si 2 mai a aceluasi an.

Dupa alti autori, Sainte-Croix, la data incarcerarii sale la Bastilia, nu mai avea nimic de invatat de la Exili, deoarece cunostintele sale in materie de otravuri depaseau cu mult pe cele ale italianului. Initiatorul lui in acest domeniu ar fi fost Cristophe Glaser, un chirnis elvetian stabilit la Paris in foburgul Saint-Germain, devenit "spiter al regelui si al fratelui regelui", descoperitorul sulfatului de potasiu si autor al unui tratat de chimie publicat in anul 1665, care, la timpul sau, a cunoscut un succes remarcabil. Glaser a efectuat timp de opt ani experiente de chimie si a tinut prelegeri la Jardin des Plantes.

De altfel, marchiza si Sainte-Croix intrebuintau in corespondenta dintre ei, care a fost descoperita ulterior, denumirea de "reteta Glaser" cand se refereau la otravurile pe care le foloseau. In ceea ce-l priveste pe Exili, acesta si-a pierdut curand urma ramanand in relatii cu regina Cristina iar, in anul 1681, s-a casatorit cu contesa Ludovica Fantaguzzi, verisoara ducelui Francois de Modena.

Indata ce Sainte-Croix a parasit inchisoarea, el si-a reinnoit relatiile cu marchiza de Brinvilliers. Pasiunea acesteia din urma a fost exaltata de faptul ca amantul ei a fost internat. Ranita in

orgoliu, ea a inceput sa nutreasca impotriva tatalui ei o ura de o rara violenta. Risipa, jocurile de noroc, orgiile in compania amantului sau, pe care il intretinea dupa moda timpului, i-au tocat cu vremea averea. "Ma invinuiesc, avea sa spuna ea in confesiunea sa, de a-i fi oferit mult prea mult din averea mea acestui om care m-a ruinat". Dorinta de a intra in posesia mostenirii parintilor sai, nevoia crescanda, de la o zi la alta mai imperioasa, la care se adauga dorinta de razbunare la afrontul care i se facuse, au facut-o sa inceapa planuirea unei crime odioase. Ea incepu sa se gandeasca cat mai insistent ca "reteta Glaser" i-ar putea rezolva problemele banesti, grabind intrarea sa in posesia averii parintesti si satisfacandu-si totodata nevoia de razbunare.

Putea fi vazuta, tot mai frecvent, intr-o trasura cu ferdelele lasate care se oprea la rascrucea din piata Sainte-Germain si din care coborau, furisandu-se, un tanar ofiter si o femeie eleganta. O luau apoi pe jos, pe langa ziduri, pana in strada Petit-Lion, unde locuia farmacistul-chimist Glaser. Ei se inchideau intr-o incapere secreta, unde ramaneau ceasuri intregi. La plecare, plini de precautiune, urmau aceeasi cale.

Dupa mai multe vizite facute impreuna cu Sainte-Croix la celebrul chimist - vizite a caror frecventa intrigesera pe vecini, care banuiau ca se incerca operatii privind falsificarea de moneda -, marchiza se hotara sa incerce eficacitatea "retetei" asupra bolnavilor din spitale, precum si asupra propriilor sai servitori.

"Cine ar fi crezut, scria locotenentul de politie Nicolas de La Reynie, ca o femeie, crescuta intr-o familie onorabila, avand o constitutie firava, in aparenta blanda, si-a facut o desfatara din a colinda spitalele spre a otravi pe bolnavi si a observa apoi efectele otravii administrate. Henri Robert scrie la randul sau : "Se putea vedea un lucru de neinchipuit, a carei cruzime revoltatoare uimeste si descumpaneste : tanara si fermecatoarea marchiza devine de buna voie infirmiera, viziteaza spitalele, se asaza la capataiul bolnavilor, le aduce vin si bunatati, facand toate acestea numai pentru a experimenta asupra lor reteta lui Glaser, pentru a-i incerca puterea si pentru a se asigura astfel ca medicii erau neputinciosi sa-i recunoasca natura, sa-i combata efectele, sau sa-i descopere urmele".